

Ανακύκλωση

Είμαι πολύ περήφανος που θα σας πω για μένα
πως μια λέξη έμαθα με ύψιλον κι ωμέγα.
Όχι, δε μου την έβαλε κανείς ορθογραφία,
εγώ όμως την έμαθα απ' έξω με τη μια.

Θα πρέπει να την ξέρετε, μικροί μα και μεγάλοι,
κι αν πάλι δεν την ξέρετε, την παίρνει το ποτάμι.
Η λέξη ειν' ανακύκλωση και θα σας εξηγήσω
και τι σημαίνει θα σας πω, θα σας πληροφορήσω.

Ό,τι σκουπίδι από χαρτί, γυαλί ή αλουμίνι
άμπρα κατάμπρα, από τη μια, καινούριο αυτό θα γίνει.
Και δε μιλώ για θαύματα, ούτε για παραμύθια,
αφού η ανακύκλωση είναι καλή στ' αλήθεια.

Ένα παράδειγμα θα πω, στο νου μου που έχει μείνει
και με απορίες από δω κανέννας δε θα φύγει.
Αν παίρναμε όλα τα χαρτιά από εφημερίδες,
χαρτάκια, περιοδικά και χίλιες δυο σελίδες,
τα εργοστάσια όλα αυτά μπορούνε να τα λιώσουν
και νέα βιβλία, τετράδια, ύστερα να μας δώσουν.

Αυτό ειν' η ανακύκλωση, γι' αυτό κι εμείς παρέα,
φτιάξαμε από άχρηστα, νέα υλικά ωραία.
Κι αυτό που τώρα ακολουθεί, καθίστε να το δείτε,
γιατί είμαι σίγουρος πολύ, όλοι θα το χαρείτε.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ

(χαρτί)

- Χαρτένιος είναι τ' όνομά μου, κι είμαι από εφημερίδα.
Όλη μέρα με διαβάζουν, μου γυρίζουνε σελίδα.
Γρήγορα όμως με βαριούνται, μια ματιά μου ρίχνουν λίγο
και μια μοίρα έχω πάντα, στα σκουπίδια καταλήγω.
- Χαρτοκούτι λένε εμένα κι έχω δύναμη μεγάλη,
συσκευάζω κάθε μέρα, ό,τι στο μυαλό έχεις βάλει.
Μόλις όμως με ανοίξουν και με σκίσουν με μανία,
φαίνεται πως δεν τους κάνω, με πετούν σε μια γωνία.
- Κι εγώ είμαι η Χαρτούλα, μέσα από περιοδικά
κι από χίλια δυο χαρτάκια, είμαι τώρα εδώ μπροστά.
Τι κι αν όμορφα γυαλίζω και με ψάχνουν να με δούνε,
τελικά πάντα με ρίχνουν μέσα σ' όποιο κάδο βρύνε.

Τραγούδι:

Κάποτε ήμασταν χρήσιμοι πολύ,
μα τώρα μας πετάτε παντού...
Υπάρχει τρόπος να μας ξαναδώσετε ζωή.
οι κάδοι ανακύκλωσης χαρτιού!

(Κάποια παιδιά κρατώντας τα χέρια σχηματίζουν ένα τετράγωνο-
κάδος ανακύκλωσης- όπου μπαίνουν μέσα τα υπόλοιπα παιδιά-
χαρτιά.)

(Γυαλί)

- Εμένα με λένε Γυαλένιο, με ξέρει όλη η Ελλάδα,
γιατί είμαι ένα μπουκάλι με πολλή πορτοκαλάδα.
Μα μόλις με στραγγίξουν κι αδειάσουν το γυαλί μου,
με σπάνε, με πετάνε, πονάει η ψυχή μου!
- Κι εγώ είμαι μικρό μα κάλο, γλυκούλι μικρό μπουκαλάκι
Που μόλις πονάει ο λαιμός, σου δίνω γλυκό σιροπάκι.
Μα εσύ μόλις γίνεις καλά, και δε με χρειάζεσαι άλλο,
Αμέσως με παίρνει η μαμά, με άλλα σκουπίδια στον κάδο.

Τραγούδι:

Το ξέρουμε πως είμαστε γυαλάκια
Και δύναμη δεν έχουμε πολλή,
μα λίγο αν μας φροντίσουν οι μεγάλοι.
και πάλι θ' αποκτήσουμε ζωή!

(Και πάλι κάποια παιδιά μπορούν να αναπαραστήσουν τους κάδους, έχοντας τα χέρια ενωμένα, ενώ τα παιδιά με καφέ ή πράσινα ρούχα μπορούν να κάνουν τα μπουκάλια).

(Πλαστικό- αλουμίνιο)

- Πλαστικούλα με φωνάζουν και πιατάκια, κουταλάκια, φτιάχνουν απ' το υλικό μου, μα και χίλια πραγματάκια. Είναι όμως μιας χρήσης, γι αυτό εύκολα πετιούνται και ειδικοί βέβαια κάδοι πρέπει τώρα να ζητιούνται.
- Κι εγώ είμαι απ' αλουμίνι, κι όλα τ' αναψυκτικά τα φροντίζω, τα προσέχω και τα έχω εδώ κλειστά. Γι' αυτό θέλω μια φροντίδα, από σας και από άλλους, σε αλουμίνιου κάδους βάλτε με κι όχι σε άλλους.

Τραγούδι:

Πλαστικό και αλουμίνιο, δυο χρήσιμα υλικά
που με έναν μόνο τρόπο, θα μας δώσετε χαρά.
Βάλτε μας μέσα στους κάδους για να ανακυκλωθούμε
κι απ' τα βάθη της καρδιάς μας όλους σας ευχαριστούμε!

(Και πάλι μπορούμε να κάνουμε το ίδιο, όπως πριν).

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τώρα σας την είπαμε όλη την αλήθεια,
τίποτα απ' όλα αυτά δεν είναι παραμύθια.
Μια σκέψη να 'χετε στο νου, μην κάνετε πια λάθη,
όταν τα σκουπιδάκια σας πετάτε στο καλάθι.

Θα 'θελα και να 'ξερα τώρα ποιο παιδάκι,
δεν το 'μαθε το μάθημα νερό σαν ποιηματάκι.
Μάθατε γι' ανακύκλωση καλά, δεν αμφιβάλλω,
και μη φοβάστε τις φωνές σε σας δε θα τις βάλω.

Τα χέρια πιάνουμε σειρά είμαστε ενωμένα,
λίγη αγάπη θέλουμε κι εμείς τα καημένα.
Που μας ακούσατε λοιπόν, πολύ ευχαριστούμε
και ίσως κάποτε μαζί κάπου συναντηθούμε!

ΤΕΛΟΣ